

Doet goed voorbeeld goed volgen?

Het VLAREA, een afkorting die staat voor het Vlaams REglement inzake Afvalvoorkoming- en beheer, is sinds 1998 van kracht en bundelt de meeste bepalingen inzake het afvalstoffen-decreet in België. Ook het gebruik van afvalstoffen als secundaire grondstof maakt hier deel van uit. Daarmee geven onze zuiderburen ketenbeleid een formele status. Ook zijn sinds de jaren negentig recyclinggranulaten, brekerzand, sorteerzeefzand en asfaltgranulaat in een bijlage bij de VLAREA opgenomen en daarmee officieel erkend als secundaire grondstof!

Bouw- en sloopafval (bsa) is de meest omvangrijke afvalstroom in Vlaanderen. Storten is in deze regio geen optie, simpelweg omdat er voor deze afvalstroom geen stortplaatsen zijn. In Vlaanderen zijn dan ook een honderdtal bedrijven actief om de steenachtige materialen uit bsa tot hoogwaardige recyclinggranulaten te verwerken. In 2008 ging het om een hoeveelheid van zo'n 12 miljoen ton. "De geografische spreiding van deze bedrijven is zodanig dat binnen een straal van gemiddeld tien kilometer zich zo'n bedrijf bevindt," weet ir. Willy Goossens, voorzitter van de Vereniging van Verwerkers van Slooppuin (VVS) te vertellen. (Redactie: De VVS en Belgische vereniging voor Vaste en Mobiele Recycling (VMR) zijn per 12 mei jl. officieel opgegaan in de Federatie van Producenten van Recycling Granulaten (FPRG)).

Over de aanvoer van de afvalstroom behoeven de leden van zijn vereniging zich geen zorgen te maken. De wet- en regelgeving staat

namelijk uitsluitend toe dat deze afvalstromen naar een bedrijf worden gedirigeerd dat beschikt over een door de OVAM erkende-vergunde en gekeurde breker. Wie dat niet doet riskeert een gerechtelijke vervolging en het alsnog moeten betalen van een forse milieuheffing.

Ketenbeleid

Deze bedrijven dienen over een gecertificeerde installatie (COPRO-CERTIPRO) te beschikken, want alleen hiermee geproduceerde recyclinggranulaten mogen worden hergebruikt. Goossens: "Deze recyclinggranulaten dienen onder andere als wegfundering of voor de productie van nieuw beton. Door recyclinggranulaten toe te passen in plaats van grind of zand en over lange afstanden te transporteren, worden CO₂-emissies voorkomen. Bovendien zorgt de aanwending van recyclinggranulaten in beton voor de beheersing van landschapsaantasting."

Op de leveringsbon van partijen, die voor deze doeleinden worden gebruikt, dient een keurmerk te staan. Dat keurmerk moet garanderen dat de productie heeft plaatsgevonden met een gekeurde installatie en verwijst rechtstreeks naar de producent. "Controlemogelijkheden zijn er dus volop. Naast de interne controle conform het kwaliteitssysteem, wordt er ook extern intensief gecontroleerd door partijen. Op de eerste plaats door de certificerende instelling, maar ook door handhavingdiensten. Niet gekeurde recyclinggranulaten blijven afvalstoffen. Wie zich daarvan wil ontdoen, heeft een stortvergunning nodig," legt Goossens uit.

Eisen

De door een erkende-vergunde en gekeurde breker geproduceerde recyclinggranulaten worden jaarlijks door een onafhankelijk laboratorium gekeurd. Centraal in dat onderzoek staat of deze materialen voldoen aan de eisen volgens subbijlage 4.2.1.A. 'Voorwaarden voor gebruik in of als niet-vormgegeven bouwstof. De controle richt zich onder meer op de concentraties zware metalen, mono- en polycyclische aromatische koolwaterstoffen en overige organische stoffen. Deze milieuhygiënische controle staat onder toezicht van de OVAM.

Praktischer

Niet alleen de afvoer van de steenachtige fracties uit het bsa is gereguleerd, ook het gebruik van niet-milieuhygiënisch gekeurde recyclinggranulaten is verboden. Deze worden op één lijn geplaatst met chemisch vervuild materiaal. Wie deze willens en wetens toepast, loopt het risico vervolgd te worden voor bodemvervuiling.

"Per 1 mei jl. is de VLARIA op vele onderdelen aangepast. Zo zijn onder andere de definities van de secundaire grondstoffen nog eens scherper gedefinieerd. Zelfs de herkomst van de bewerkte steenachtige materialen is exact vastgelegd. Een duidelijke stap voorwaarts is de praktische invulling van de asbestnorm. Wordt ons een partij bouw- en sloopafval aangeboden, waarin we een asbestconcentratie aantreffen van minder dan 1.000 mg per kg droge stof, dan mogen wij deze partij nog accepteren en verwerken. Echt risicovol is dat niet. Dikwijls zijn het enkele plaatjes asbest, die het probleem veroorzaken. Na bewerking wordt er altijd effectief gemeten en geldt gewoon de asbestrestnorm van 100 mg per kg droge stof," merkt Goossens tot besluit nog op. ■